

הנהגת הנהגות...
מס' 272
מס' 273
מס' 274

הנהגת הנהגות בלתי מוגנה

כס"ד. י"ט כסלו ה'תשמ"ב.
(1) פנה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדו. הנה פסוק זה קשור עם גאולה, י"ט כסלו, וכמ"ש פדה הגאולה במכתבו ה'דוע' קודם כשקיינה בספר תהילים בפסוק פדה בשלום נפשי. קודם שהתחלה פסוק שלאחריו, יצאתי בשלום מה' שלום. וזהו גם הטעם על מה שכמה דרושים בחורח החסידות שאמרו (או נכתבו) בשלום לי"ט כסלו מחיליים (ומיטוטיים) בפסוק פדה בשלום ג'.

(2) והנה נוסף על הפירוש הפשוט בפסוק זה (דאיז מקרא יוצא מידו פשוטו), שאמרו (דוד המלך) על שנפדה בשלום מאויביו, יש בו צורך פירוש, דקאי על כל אחד ואחד מישראל, כי דוד המלך נקרא (בכתובי) נעים ומירוח בשביל כל הדורות, שאמר את הזמירות שכספר תהלים בשם כל ישראל במשך כל הדורות, וכן בפסוק מן הקרב תהיי בשלום והתפילה שפדיית כל אחד ואחד מישראל מן הקרב תהיי בשלום נפשי וקב"ה ממלא את הקשר ואומרים (כל) ספור: פדה בשלום נפשי וגו'.

(3) והנה כיצד יבוא כא"ו לפדי' זו בשלום, מבארי הדו"ל (בתוכנית), אמר הקב"ה כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מצדו אני עליו כאילו פואני לי ולבני מביל ואומות העולם, שונאמר פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדו. / שלום היא התורה שנקראת שלום, כמ"ש: דרכי דרכי נועם וכל נתיבותי שלום, וכן גמ"ה נמי שלום הוא, שמתור שגומל חסד לחבירו הוא בא לידי אחוה ושלום. וכי ברבים היו עמדו הו"ע (התפילה בצבור).

והנה ג' ענינים אלו, הן הן ג' הדברים שעליהם העולם, עולם קטן זה האדם, עומד, שהם תורה עבודה וגמ"ה.
דענין ג' -
(1) תהלים נה, יט. (2) נדפס בספר אגרות קודש אדה"ז סלי"ח-לט - ע' צו-צט (וראה גם שם סקכ"ח - ע' רט). "היו יום" ע' ד. (3) שבת סג, א. ושי"נ. (4) שי"ב כג, א. וראה שהש"ר פ"ד, ד (במחלתה). (5) ראה גם לקו"ש ח"ז סייע 213. שם ע' 223 הע' 3. (6) ראה הקדמה הרמב"ם לפיה"מ במחלתה. הקדמתו לספר "יד החזקה". (7) ה, רע"א. (8) משלי ג, יז. (9) פרש"ל פ"ה פדה בשלום - ברכות שם. וראה גם רמב"ם סוף הל' חנוכה. (10) פרש"י שם. (11) תקו"ז ח"ט (ק, ב. קא, א). תחנומא פקודי ג'. (12) אבות פ"א מ"ב. (13) יהל אור להצ"צ עה"פ ס"ב (ע' רד-רה), מחדו"ג מהר"ש"א לכרכות שם.

עם לבן גרתי

והי' ביום ההוא ג' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי, ועד שלע"ל נקבה חסובה גבר, ולפני הגאולה צריך לטעום מכל תבשיל ותבשילי, שיהי' לא רק ישמח ה'ז' במעשיו²⁷¹ אלא גם ישמח ישראל בעושי²⁸¹, אז ימלא שחוק פי'נו, ועד שמהרה ה"א ישמע... בערי יהודה ובחוצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, בגאולה האמתית והשלמה, כביאת משיח צדקנו.

*

(26) ראה לקו"ש ח"א ע' 59. חס"ו ע' 282. ועוד.
(27) תהלים קד, לא. (28) שם קמט, ב. וראה ברכות לא, א. פה, ד ואילך. (29) תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א.

הנהגת הנהגות בלתי מוגנה

לנהי"ב, כמארז"ולט כל העוסק בתורה לשמה משיים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, ומבאר בעל הגאולה⁵⁵ דשלום בפמליא של מעלה ענינו השלום בין נהי"א לנהי"ב, שיהי' בכל לבבך בשני יציריך.

והנה מכל הנהי"ל מובן ההוראה בפועל לכאור"א מישראל, בכל מקום ובכל זמן שאר"י להבנות בלימוד התורה וקיום מצוותי' בהדרגה עד למחירי' מן המהירי'ן ובהקדמת עבודת התפלה. ועי"ז פועלים בהעולם החומרי והגשמי, שחמומיות שלו ייגשה גשמיות בלבד, והגשמיות תאיר בנר מצוה ותורה אור⁵⁶, עי"ד המבואר גבי נר הנורה שמדליקת אורו על פת ביתו במחירי'ן⁵⁷, עד שמבאיר ברה"י, עד דכלי' ריגלא דתרמודא⁵⁸, היינו⁵⁹ שבטל ונכלה אפילו הרגל והסוף והשירי'ם של תרמודא ותחיתו מורדה⁶⁰, ובכל מקום מושל ושולט גי'לוי אלקות, שכשם שאני נכתב כך אני נקרא⁶¹, ה' אחד ושמו אחד⁶².

ועל שלשה דברים העולם עומד כו', דעי"ז העסק בג' הקנים, פשיט העולם עומד וקיים, וזה פועל עמידה וקיום גם כן בעולם כפשוטו, שיתנהג כרצונו של הקב"ה, אשר רצונו של הקב"ה הוא שיהי' יד ישראל על העליונה, עד שכל העולם יעזור לישראל. וכפי שקראו בפרשת השבוע שקודם, י"ט כסלו⁶³ (שמניי' מתברכין כולהו יומי⁶⁴), ויפול על צוארי' וישקתו ויכבו, שעשו הוא בבה"י וישקרו ועודו ומסרע לראי"א מישראל. ועי"ז ה'י' בקרוב ממש, כפירוש אדמו"ר האמצעי בדי"ה פה ופר'ו⁶⁵, שעיי' בקרוב השלום יהי' לעי"ל, כאשר והיו מלכים אומנין ושרותיהם מניקוחות⁶⁶. היינו שאיך שום מנגד אלא שלום לגמרי (עי"ד מה שהי' בימי מלכא משיחא, יבוא ויגאלנו ויוליכנו בימינו ממש, בימי מלכא משיחא, ושלום ושלוחה היו בימינו) במהרה קוממיות לארצנו, ושלום ושלוחה יהי' בימינו, ואז תהפוך אל עמית שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שם אחד⁶⁷, במהרה בימינו ממש, וכשמהה ונטוב לבב.

58 (59) סנהדרין צט, ב. (59) בלקרי"ח מטות פו, ד. (60) משלי ו, כג. (61) שבת כא, ב. (62) שם. (63) ראה סדי"ה מצותה תרי"ל (טה"מ תרי"ל ע' מז). תרעי"ה (טה"מ תרעי"ה ע' קיח). (64) עמתי"ם שער קריח ארבע רי"פ קי"א. קה"י ערל תרמוד. (65) זכריי' יד, ט. (66) פסחים ג, א. (67) וישלח לג, ד. (68) זח"ב סג, ב. פח, א. (69) הנהי"ל פיי"א (נה, ד ואילך). (70) ישעי' מט, כג. (71) צפניי' ג, ט.

הנחת ה' בלתי מוגה

925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

(וילאום מלאום יאמני) היא בשלום, היינו למעלה ממדידה והגבלה. כי אי"ז בדרך מלחמה, נהמא אפוס חרבה ליכול, כגדרים והגבלות וכו', אלא עי' לימוד התורה שלמעלה ממדידה והגבלה, כמ"ש ארובה מארץ מדה ורחבה מני ים, וללימוד בהחמדה ושקידה בלי מדידה והגבלה.

והנה תורה גופא יש יא"ג כהי' שלום, והי"ע פנימיות התורה דלית תמן לא קשיא כו' ולא מתקנת וכו', כביאור בעל הגאולה בארובה באגה"ק שלום⁵⁴, מיוסד על דברי ספר הזהר לרשב"א⁵⁵ דבואי תיבורא דילי' זאיתה ספר הזהר כו' יפקון ביי' מן גלותא ברחמי⁵⁶, היינו באופן של שלום.

(וענין תב' שנקרא שלום הי"ע גמילות חסדים, דגדול לימוד שמבאי ליידי מעשה⁵⁷, ועי"ז לימוד התורה באופן הנהי"ל בא גמילות חסדים, שנקראים המצוות, שמקיים המצוות בהידור. וזהו מה שאומרים⁵⁸ מטה גבורים כיד הלישי כו' וודים בים עוסקי תורת, דעי"ז עוסקי תורת, עסק התורה שנקרא שלום, וקיום המצוות בהידור (עד למחירי' מן המהירי'), עי"ז מטה גבורים כיד הלישי כו'. דחלישי הם תלמידי חכמים כדאיתא בגמ' שחלמידי חכמים נקראים מריעי, שהם תשמי' כח מצד לימוד התורה שנקראת מושי⁵⁹. ולפניכך-הפדי' מקרב זה היא בשלום דוקא.

ומתפלל עם הצבור, כי ההקדמה ללימוד התורה הוא ענין התפלה בצבור (ברכו בתורה תחלה⁶⁰). דתפלה בצבור ענינה (בפנימי⁶¹) הוא לצבור ולאסוף את כל עשר כחות נפשו האלקית ולהתפלל עם כולם, דעי"ז כי ברב"ם הי' עמדי, היינו שמהפכים את היצירה לטוב. ועי"ז הפירוש הפשוט בפסוק זה, של דרכי ברבים הי' עמדי דקאי על אנשי אבשלום שהתפללו לנצחוננו של דוד⁶², עי"ז הוא בהקרב על כאור"א מישראל בי"ד נפשו האלקית לנפשד הבהמית, הרי גם הנהי"ב מתהפכת לטוב. דתפדי' הייא בשלום עי"ז אלקי השלום. וכאופן של שלום בין נהי"א -

47 (48) איוב יא, ט. (48) סכ"ו. (49) ח"ג קכד, ב (ברעי"א). (50) זה"ג שם. (51) ב"ק יז, א. ושי"נ. (52) בנוסח הודאמ"א יועל הנסים דחנונה. (53) גדרים מט, א-ב. (54) ישעי' כח, כט. סנהדרין כו, ב. (55) ב"מ פה, ריש ע"ב. גדרים פא, א. וראה לקו"ח ראה רד"ה וכל בניך (כס, א). (56) ראה לקו"ח ח"ב ע' 477 ואילך. (57) ירושלמי סוטה פ"א סוף ה"ח.

הנחת ה' בלתי מוגה

1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100